

L'ESCORÇA

Novembre 2021

Roser Ros

Fa molt, molt temps, quan el fred de l'hivern encara no havia tret el nas del tot però la fresqueta ja es començava a deixar sentir, un grup de persones es van trobar fent rotllana davant de la llar de foc d'una masia del barri del Coll per xerrar del passat, del present i del futur, mentre compartien les poques castanyes que quedaven de la recent castanyada; havien quedat enterrades entre les cendres que alguns, amb paciència, anaven avivant.

I mentre ho feien duien tot dient:

“fum,fum,fum,
xemeneia amunt,
trobarem un rabadà
que ens darà peixet i pa
i una carbasseta de vi
per passar millor el camí
porteu ous que demà serà dijous.
porteu vi que la burra no vol seguir!

Però no van ser a temps d'acabar, quan uns crits els va interrompre la cantarella:

“Ai, que caic! Ai, que caic!”

Creguts que era la canalla de casa que jugava van contestar amb tota tranquil·litat:

“Doncs, caieu d'una vegada!”.

Però, quina va ser la seva sorpresa en veure caure pel forat de la xemeneia alguna cosa que feia un soroll com ara “Clop, clop!!!”

“A Maria” va fer per tota salutació *allò* que havia caigut.

Abans que algú pogués reaccionar es va sentir:

“Soc l'escorça, d'un tió, gira't rodó !
del turó dels quatre vents, gira't a temps!
Rellisco, ves, llis i ras, gira't al pas!”

“Caram!, qui dius que ets?!” va preguntar un.

“Soc l'escorça, d'un tió, gira't rodó!”

“I d'on dius que vens?” va gosar dir un altre.

“Del turó dels quatre vents, gira't a temps!”

“I com t'ho fas?” va voler saber un darrer.

“Rellisco, ves, llis i ras, gira't al pas!”

“Vinguis d'on vinguis, d'amunt o d'avall, siguis benvinguda!” va fer primer a parlar.

“Vinguis com vinguis, a peu o caient, benvinguda seràs!” va dir el segon a parlar.

“Gràcies!” va respondre *allò*. “I perdoneu si em fico on no em demanen: què se suposa que feu, en aquesta rotllana?”

“Oh, parlem de tot i de res” va dir el que havia parlat primer.

“Parlem de les maltempsades passades i de les bones que vindran” va dir el que havia segon.

“Sí, està essent un any dur per a tothom” es va queixar el darrer.

“N'hem passat de tots colors!” va remugar una que seia a la dreta.

“Però tots tenim un sac ple desigs que volem que s'acompleixin l'any que començarà d'aquí a no res” va anunciar una que seia a l'esquerra.

“Doncs jo sé manera de fer que això sigui possible” ja sentenciar l'escorça.

Es va fer un silenci total.

“Ho dius de debò?” va preguntar la que seia a l'esquerra fen un posat de sorpresa.

“Vet aquí el que heu de fer” va dir l'escorça “tingueu cura d'algun element procedent de la natura durant els dies que falten perquè arribi el nou any i segur que s'acompliran els vostres desigs.”

“Entesos!” van atorgar tots a una, gens estranyats d'escoltar aquella Escorça parlant. Coses hi ha tan o més peculiars que aquesta!

“Ei, però jo us vigilaré dirà rere dia, eh? I ai del que no compleixi...”

A tothom li van quedar clares dues coses: que l'Escorça els vigilaria i que allò no s'ho podien quedar només ells. Calia escampar la nova pel barri! I això van fer. I quan la gent els preguntava qui era l'Escorça, ells ho explicaven així:

És l'escorça, d'un tió
gira't rodó !
del turó dels quatre vents,
gira't a temps!
Rellisca, ves, llis i ras,
gira't al pas!

Ah, que no me n'oblidi! Abans de marxar, l'Escorça els va dir que si mai necessitaven llenya per fer una fogaina ben fogosa, que l'avisessin, que ella faria una crida entre els arbres del turó dels quatre vents i els duria escorça i llenya suficient per escalfar

els més enfredorits. I abans de fer-se fonedissa, l'escorça els va dir que, per avisar-la, haurien de fer-ho així:

Si els mals esperits
vols espantar
CRIDA L'ESCORÇA!
CRIDA L'ESCORÇA!
Si els mals esperits
vols espantar
CRIDA L'ESCORÇA!
SEGUR QUE VINDRÀ!

Si els bons desigs
vols acomplir
CRIDA L'ESCORÇA!
CRIDA L'ESCORÇA!
Si els bons desigs
vols acomplir
CRIDA L'ESCORÇA!
SEGUR QUE ÉS AQUÍ!

Des d'aquella feta, cada mes de novembre, l'Escorça visita el barri del Coll per conèixer en directe com va l'encàrrec que va fer als seus habitants i, de passada, escoltar els nous desigs de l'any que aviat s'estrenarà. De la bona rebuda que li fan n'és una mostra el que canten pels carrers mentre esperen la seva arribada:

Si els mals esperits
vols espantar
CRIDA L'ESCORÇA!
CRIDA L'ESCORÇA!
Si els mals esperits
vols espantar
CRIDA L'ESCORÇA!
SEGUR QUE VINDRÀ!

Si els bons desigs
vols acomplir
CRIDA L'ESCORÇA!
CRIDA L'ESCORÇA!
Si els bons desigs
vols acomplir
CRIDA L'ESCORÇA!
SEGUR QUE ÉS AQUÍ!